

Nedjelja, 12.12.2010.g.

Danas ujutro, na misi zornici u 6.00 sati, crkveno se vjenčala moja majka i njen drugi muž, s kojim živi već 40 i nešto godina. Tata je umro prije 20 godina pa je moja majka mogla ostvariti svoju želju, koju je već dugo nosila u sebi, da se crkveno vjenča. Bilo je tu i suza jer Mato, njen novi muž, nije mogao ni izgovoriti riječi misnog obreda ženidbe. Pa su počeli svi plakati. Plakao sam i ja. Plakao sam jer sam osjetio da je Mato počeo plakati jer mu je u tom trenutku proletio kroz misli cijeli njegov život s mojom majkom. 40 i nešto godina. Bile su to suze radosnice jer je sigurno u sebi osjetio veliku ljubav prema toj maloj ženi, mojoj majci, koja je sada stajala kraj njega, a pratila ga kroz životne putešestvije. I to dvoje ljudi, tamo pred svima nama, u suzama je molilo Gospodina i obećalo si vjernost i ljubav do kraja života. Imaju 68 godina i tko zna koliko im je godina još preostalo. Ali, njihova ljubav i poštovanje i pažnja koju iskazuju jedno drugom, kako znaju i umiju, to je nešto što je u tom trenutku htio imati svatko od nas u crkvi. (...sada idu moje suze...).

No, ono što me je ponukalo da napišem ovaj članak bile su riječi dragog župnika Zorana: "...ONI SU SADA, ZA SVOJ ZAJEDNIČKI ŽIVOT, DOBILI BOŽJU POMOĆ...". Te riječi su mi ostale zvoniti u mislima.

DO

BILI
SU
BOŽJU
POMOĆ.

I proletjeli su mi kroz glavu mnogi brakovi u mojoj obitelji i mojoj okolini koji su se raspali. I mnogi brakovi koji su pred raspadom. I sada, kada mi je Gospodin udijelio milost obraćenja, "progledao sam" i uvidio da je to najčešće bilo jer su ti brakovi bili bez Gospodina. Na razne načine. I kada se prisjetim problema u braku koje smo imali ja i supruga, kada smo također bili blizu rastave, vidim da nam je brak spasila samo Božja pomoć. U najtežim trenucima, i jedan i drugi, tražili smo pomoć od Gospodina. Išli smo u crkvu na mise tako da jedan nije znao da je onaj drugi bio na misi. Ali, tražili smo za sebe i onog drugog, i za oboje, BOŽJU POMOĆ. I Gospodin je uvijek našao načina da nekako prebrodimo sve poteškoće. Ili nam je poslao nekog prijatelja ili prijateljicu. Ili se dogodio neki događaj gdje smo zajedno trebali nešto uraditi. Ili se dogodilo nešto s djecom. Uvijek kada je bilo nešto s djecom, kao da je sunce zasjalo na oblačnom nebu. Nije Gospodin uzalud rekao da je njihovo Kraljevstvo Božje. I ponovno se tada pojavila ljubav i poštovanje i nastavljen je zajednički život. No, i moja supruga i ja tražili smo u tim trenucima BOŽJU POMOĆ. Svatko na svoj način.

I uvijek smo je dobili. Nekad je nismo ni prepoznali. No, znali smo nekada reći, nesvjesno "SAM BOG NAM JE SAČUVAO BRAK". Da, ali to nije ništa čudno ni spektakularno. Jer, On nam je to obećao kada smo sklapali crkveni brak pred njim. A poštedito nas je tada i sada puno pakosti zla i njegovih duhova. A kojih? Da, mogli bi se pitati kojih. Evo, i danas smo oženjeni. Imamo zdravlje. Ima dvoje prekrasne djece, sina i kćer, studenti u Zagrebu. Djeca su nam također zdrava. Imamo kuću i cijeli život smo imali sasvim dosta materijalnih stvari i novaca za sve što smo trebali, i za nas i za pomoć drugima. Imamo i prijatelje, i bližu i dalju rodbinu i sa svima smo si dobri. I uvijek smo imali posla. I, konačno, I NA POČETKU I NA KRAJU, IMAMO GOSPODINA. Svatko na svoj način. I BOGU HVALA ZA SVE TO. I BOGU OCU I BOGU SINU I BOGU DUHU SVETOMU.

Ali, svega toga ne bi bilo da nije bilo onih riječi "SADA STE DOBILI BOŽJU POMOĆ".

A meni se srce slama kada vidim probleme drugih u njihovim brakovima i kada prepoznajem da je to samo zbog toga što nemaju Gospodina u svojem životu. A kako da im to kažete!? Dolazili

su mi neki, kroz sve te godine, i govorili da će se rastati. I rastali su se. Pa sam nekima i u tome pomogao.

A ja sam vidio da je to bilo samo zbog toga što nisu bili u Gospodinu, Gospodin nije bio u njihovim životima, i na to Njegovo mjesto ušlo je zlo. Nastanilo se i počelo raditi štetu.

Kako? Kada su došle materijalne stvari, krenulo se u bludničenje, opijanje, neumjerenosti, oholosti i licemjerja. Počele su laži, skrivanja. Problemi su se "gurali pod tepih" dok nije nastalo brdo malih problema gdje se od njih supružnici više nisu vidjeli pa više nisu ni vidjeli svrhu zajedničkog života. Gubilo se povjerenje. Živjelo se zajedno samo radi djece ili materijalne sigurnosti. Neki brakovi koje poznajem toliko su "prozirni" da vidim kroz njih. I ne govori sada iz mene oholost ili licemjerje. NE. Stvarno je tako.

A svega toga, što sam nabrojao, nema u brakovima gdje je Gospodin. Negdje i ima, ali se supružnici bore protiv zla i dobivaju bitke protiv zla. Ima i poraza ali samo da Gospodin ponekad iskuša i učvrsti njihovu vjeru.

PUSTITE GOSPODINA U SVOJE ŽIVOTE, U SVOJ BRAK. LAŽI ZAMIJENITE ISTINOM. OH
OLOST
ZAMIJENITE
PONIZNOŠĆU JEDNOG
PREMA
DRUGOG.
PROBLEME
RJEŠAVAJTE
ODMAH,
TRAŽEĆI
BOŽJU
POMOĆ
U
NJIHOVOM
RJEŠAVANJU,
NEMOJTE
IH
"GURATI
POD
TEPIH". NEMOJTE
BITI
LICEMJERNI
I
GLEDATI

I
UŽIVATI
U
PROBLEMIMA
DRUGIH,
POSVETITE
SE
OČUVANJU SVOJIH
ODNOSA
SA
NAJBЛИŽIMA.

I UVIJEK I SVUGDJE TRAŽITE BOŽJU POMOĆ.

I neka vam ne bude neugodno otići do svećenika i njemu iznijeti svoje probleme u braku, bilo sami bilo zajedno s supružnikom. On je Božji poslanik ovdje na zemlji i on će vam znati pomoći.

A ako ne možete, vi ili vaš supružnik, iz raznih razloga, do svećenika, onda na KOLJENA PRE
D KR
IŽ I
RASPETOG
GOSPODINA
I
MOLITE
GA
ZA
POMOĆ.

Ako nemate križ na zidu ili ne možete u crkvu, onda će vam poslužiti i mali križić s krunice. On će u vašim mislima narasti na veliki križ. I molite našu Majčicu, Djevicu Mariju i njezinog zemaljskog muža, Svetoga Josipa, da vam pomognu spasiti i očuvati brak. Molite za svoga supruga ili suprugu.

MOLITE
BOŽJU
POMOĆ.

I VJERUJTE, ONA ĆE DOĆI. To vam mogu ja posvjedočiti, tako smo ja i supruga spasili naš brak.

UZ BOŽJU POMOĆ. BOGU HVALA.